

בג"צ 52/06 - גזעון סולימני נ' SWC MUSEUM CORP

בג"צ 52/06 - גזעון סולימני נ' SWC MUSEUM CORP ואח'עליו

בג"צ 52/06

בג"צ 1331/06

בג"צ 1671/06

גזעון סולימני

חברת אלאקסא לפיתוח נכסי ההקדש המוסלמי בע"מ

נגד

1. SWC MUSEUM CORP

2. מרכז שמעון וויזנטל-לוס אנג'לס

3. עיריית ירושלים

4. מינהל מקרקעי ישראל

5. מוריה חברה לפיתוח ירושלים בע"מ

6. הוועדה המקומית לתכנון ובניה ירושלים

7. הוועדה המחוזית לתכנון ובניה, מחוז ירושלים

8. רשות העתיקות

בית המשפט העליון

[30.06.2015]

כבוד הרשמת ליאת בנמלך

בקשה לעיין בתיקים

החלטה

1. בפניי בקשה לעיין בתיקי בית המשפט שבכותרת, אשר עניינם הליכי התכנון וההקמה של מבנה המיועד להיות מוזיאון סובלנות בירושלים. מבקש העיון ציין בבקשתו כי עבד בעבר ברשות העתיקות, המשיבה 8, וכי העיון בתיקים דרוש לו לצורך כתיבת מחקר על הנושא שנדון בגדרם לשם פרסומו בכתב עת אקדמי.

פרקליטות המדינה הודיעה כי היא מותירה את ההכרעה בבקשה לשיקול דעת בית המשפט; המשיבים 1-2 מתנגדים לעיון המבוקש; ויתר המשיבים בחרו שלא להגיש תגובה מטעמם.

2. לאחר שעיינתי בנימוקי ההתנגדות של המשיבים 1-2, בתשובת מבקש העיון, ובחומר שבתיקים הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה.

הכלל הנגזר מעקרון פומביות הדיון וחופש המידע הוא כי "יש לאפשר עיון במסמכים המצויים בתיקי בית-המשפט, ואף את פרסומם, אלא אם קיימים הוראה תחיקתית או טעם כבד-משקל הנגזר ממנה המצדיקים, באיזון כולל, את מניעת העיון או הפרסום" (ע"א 4825/97 גהל נ' פקיד השומה למפעלים גדולים, פ"ד נה(2) 437, 433 (2000)). כן ראו בג"ץ 9474/00 גל נ' ראש עיריית חיפה, עמרם מצנע, פ"ד נט(3) 714 (2004) (להלן: עניין גל)). הנטל המוטל על מבקש העיון הוא אפוא קל יחסית, והנמקה שעניינה כתיבת עבודה מחקרית הוכרה כטעם לגיטימי וראוי (ראו: בג"ץ 835/02 בן גל נ' שר הביטחון, פסקה 3 (10.7.2006); בג"ץ 281/69 קפלן נ' ראש הממשלה (5.6.2006)). לעומת זאת על המתנגד לבקשת עיון רובץ הנטל לשכנע כי אין להתיר את העיון, ועליו להעלות בהקשר זה הסבר קונקרטי כיצד הוא עלול להיפגע כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים (ראו בג"ץ 5917/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים, פסקאות 24-25 (8.10.2009)).

3. מבקש העיון, אשר ציין כי עבד בעבר ברשות העתיקות, נימק את בקשתו בכוונתו לכתוב מחקר בעניין מדיניות רשות העתיקות לגבי השטח נשוא העתירות. לטענת המשיבים 1-2 יש למנוע עיון זה כיוון שהבקשה נגועה בחוסר תום לב, וזאת בשים לב לכך שמבקש העיון לא ציין שהיה מעורב בהליכים עת שימש בתפקיד בכיר ברשות העתיקות, ועוד ציינו כי "למיטב אמונתם" עמד הוא מאחורי כתבות עוינות לפרוייקט נשוא ההליכים וקיים חשש כי בקשת העיון נועדה על מנת לסייע לנאבקים בהשלמתו.

ואולם המשיבים 1-2 לא הצביעו על איסור בדין לעיון המבוקש או על זכות ממשית וקונקרטית שלהם העשויה להיפגע כתוצאה מהתרת עיון באיזה מן המסמכים הכלולים בתיקים, ונראה בעיני כי בסברותיהם הכלליות של המשיבים 1-2 לעניין כוונותיו של מבקש העיון או בחששותיהם מכך שהוא מעוניין להביע דעתו נגד הפרוייקט נשוא ההליכים, אין כדי להרים את הנטל הכבד המוטל כאמור על המתנגד לבקשת עיון. מסקנה זו יפה ביתר שאת נוכח העובדה שלפחות חלק מן המסמכים המצויים בתיקים כוללים מידע בעל אופי ציבורי והנוגע לפעולות של רשויות המדינה (ראו והשוו עניין גל, 719-720). משהמשיבים 1-2 לא הרימו את הנטל להוכיח כי יש לסטות בעניינו מן הכלל, הנובע מעקרון פומביות הדיון, לפיו יש לאפשר את העיון בתיקי בית המשפט, ובשים לב גם לכך שיתר הצדדים להליך לא הביעו התנגדות לעיון, הבקשה מתקבלת. העיון ייערך במזכירות בית המשפט לאחר תיאום מראש, בהתאם לנוהל המקובל. ניתנה היום, י"ג בתמוז התשע"ה (30.6.2015).